

אבי ולדמן, העולם הזה

סילביה כץ אשתו של המיסעדרן מאנפרד כץ (בתצלום לצידה) הופיעה למסיבת-היין שנערכה באחד מבתי-המלון בתל-אביב כשכרסה בין שיניה. כשנשאל בעלה מתי היא אמורה ללדת, השיב שתוך ימים ספורים, ושהם מצפים לבן. שלושה ימים לאחר מכן ילדה סילביה בן במשקל שלושה קילו ושש מאות גרם שמצטרף לאחיו ירום בן הארבע וחצי ושירן בן השנה וחצי. איש-הרדיו עמיקם גורביץ והעיתונאי דידי מנוסי עסוקים בחיפוש אחרי שם מתאים לצאצא.

אבי ולדמן, העולם הזה

בלדי אוליי נגן-הגיטרה שהוזמן לסידרת-הופעות באולם "אולימפיה" בפאריס, נפרד מחבריו בארץ במסיבה עליזה, על טהרת המוסיקאים ואוהבי-הגיטרה. הזמרת מיכל טל (בתצלום לצידו) התבקשה להקדיש לנגן שני שירים. כשעלתה לבימה המאולתרת, הפתיעה את החוגגים כשזיגה בשירתה ונשמעה צרודה. טל, שהיתה אחת הזמרות הבולטות של שנות ה-70, בירכה את אוליי, שהוא כיום כוכב עולה ברמה בינלאומית. הוא מצולם בתמונה כשהוא תוקע לה אגרוול סיני בין שיניה.

הישראלי שוויתר על כרטיסים

ההתאחדות-לכדורגל הח' ליטה להעניק זוג כרטיסי טיסה לבלגיה, לצרפת, לברי-טניה ולפולין לשני עיתונאים, שיסעו לארצות אלה וידווחו על ארבע נבחרות העומדות להגיע לישראל בחודשים הקרובים. אחרי שאגודת העיתונאים, ועדת-האיתקה שלה, ותא עיתונאי-הספורט אישרו את הנסיעה, הוגרלו הכרטיסים. באחד מהם זכה יהושע שגיא, כתב ספורט בכיר ביומון הארץ ובעל הטור-השבועי בגליצה-ל. אחרי שגם מערכת הארץ אישרה את נסיעתו, כתב שגיא לאגודת-העיתונאים: "מאחר שאני נוהג לבקר בצורה חריפה ובוטה את מאניית-הנסיעות לחו"ל של עסקני-הספורט, נסיעות שיש בהן הדב מהוד בוזבוז כספים, משאבים ותפיסה מעוותת של מה מותר ומה אסור, מה נחוץ ומה מיותר, אני מבקש מאגודת-העיתונאים שתבחר בעיתונאי אחר למילוי המשימה, מכיוון שאין בכונתי בשום פנים ואופן לנסוע לחו"ל, על חשבון ובמימון ההתאחדות לכדורגל". זו אינה הפעם הראשונה ששגיא מוותר על כרטיס-נסיעה לחו"ל. הוא עשה זאת לפני חמש שנים, וגם אז ביקש מהאגודה לשלוח מישהו אחר במקומו.

צח אות לי, וזה נראה לי בהחלט מתאים."

■ המשורר דויד אבידן מוטרד בזמן האחרון — מיספר הטלפון שלו רומה, ככל הנראה, למיספר הטלפון של אליל-הגנר ער אדם, וכל הזמן מצלצלות אליו נערות ומעצבנות אותו. אבידן: "מדובר בילדות בנות 5 עד 12, שמצייצות לי כטלפון, או משאירות הודעות לאדם על המזכירה האלקטרונית. לפעמים אני עונה להן, שואל — מה אתן רוצות, מסטיק? מוצץ? זיון? הן נדהמות ושותקות. רק שיררו ממני."

■ יבלת התגלתה על מיתרי-קולו של הזמר אבנר גרסי. הרופא הודיע לו שאין ברירה, הוא חייב לעבור ניתוח. גרסי ניסה להילחם בגזירה, הרעיון הפחיד אותו, אבל כשקולו התי-חיל לבגוד בו, הבין שהוא חייב לעשות זאת. הוא תיכנן להקליט שירים חדשים בימים אלה, אבל רחה את ההקלטות לתאריך מאוחר יותר, אחרי שיתאושש מן הניתוח.

דפנה ברק, זודר אהליאב, נעמי רון

■ אברהם צרפתי, המיש-נה לנציב מסי-הכנסה, הפך בדרך-במשך שניות אחרות, בערבי-ראיונות. איתן דנציג שאל את המנתח הפלאסטי, הר"ר חיים אשכנזי, מה היה השיא שלו, במשקל, בניתוח להקטנת-חזה. "קילו וחצי בכל צד", השיב המנתח. צרפתי, שישב באולם, עורר צחוק כללי כאשר אמר בקול רם: "האם זהו גרול לא עוזר למתיחת-פנים? הרי זה מור שך למטה ומותח את העור..."

■ השחקנית דליה סרידי לנד תחליף את נירה רבינוביץ' בייץ' בקומדיה המוסיקלית אופ-רה שיועון, כאשר זו תשהה במשך שבועיים בגרמניה, עם משתתפי ההצגה נחמן של התי-אטרון לילדים ולנוער. פרידלנדר

מקום המיפגש המועדף על-ידי גינת. כשנשאל על כך השיב שי הוא ביקר במקום פעמים מעטות בלבד. דווקא המיסעדר, שהחור מוס הנמכר בה נמצא כלא-ראוי למאכל-אדם, היא המקום שהיה חביב עליו עד לקבלת מימצאי-המעבדה.

■ אליהו נאווי, יושב-ראש ההנהלה והמועצה של להקת-המחול נוינבר וראש עיריית באר-שבע לשעבר, מעלה חוויות-עבר בכל הזדמנות. כמיפגש חברים סיפר שלפני 30 שנה היו נער-כות בביתו האפלות אחרי ההר-פעות של הלהקה כבירת הנגב. באחת הפעמים נערכה החגיגה תחת כיפת-השמיים, אך גשם סוחף קטע את השימחה, ונאווי החליט להעביר את המסיבה אל

יקטור אימבר הצטלם בגאווה בין שתי יפהפיות מיק-צועיות — שלומית אמיר ותמי בן-עמי, בתצוגת-מרוות שלו. אימבר, שהקשר המישפחתי שלו עם מחבר "התיקווה" אינו ברור, למד פרוונות בפולין, עבד במיקצוע זה אחרי עלותו ארצה בגיל 18, אך לא הצליח כאן במיוחד. הוא התעשר בבריטניה, אחרי שהשתקע שם ב-1973. הוא נמצא בארץ בביקור.

קפצה לתפקיד בעיקבות הקשר האישי שנוצר בינה לבין יעל וטורביה צפיר. לקשר הזה גרם הדור הצעיר: בתה של דליה, אליה אושרוב, הכירה את יואב צפיר בלהקת הנח"ל, והרומאן ביניהם הביא לפגישות מישפחתיות, שהביאו לירידות.

תוך ביתו. האורחים התבקשו לחלוץ את נעליהם בכניסה, כדי שלא ללכלך את השטיחים. כשהסתיימה המסיבה נערך ניסיון כושל לזהות את הנעליים, שהושארו בכניסה. על כן הוחלט להכניס את כולן לשק, ולהמשיך בנסיונות הזיהוי בתל-אביב.

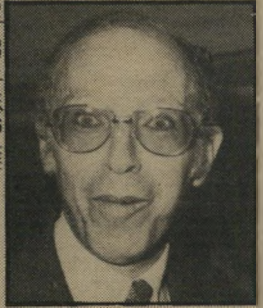
■ הזמר אבי טולדנו חתם על חוזה עם האמרגן שלמה צח. זהו חוזה לשלוש שנים, הכר-לל טיפול אישי והקלטות. הש-ניים עברו ביחד בעבר. צח היה אמרגנו של טולדנו בהופעות בחו"ל, "אנחנו חברים ותיקים", כפי שאומר טולדנו. "באחרונה

הפירסומאי דויד אדמון, שהיה מיוזמי וממקמי התיזמורת הסימפונית הקלה של תל-אביב, נשאל על-ידי עיתונאית אם יש בכלל צורך בתיזמורת כזאת. אדמון השיב לה: "תל-אביב היא עיר קלה, והיא זקוקה לתיזמורת שתגן מוסיקה קלילה."

לא נעים בגן סגור

שחקן הבימה שלמה בר-שביט הגיע לקפה של ה-תיאטרון, וחיפש אחר אשתו וילדיו. הללו בוששו להגיע. "הילדים", הסביר בר-שביט, "הם בגובה כזה..." והרים את ידו מעל לראשו. בינתיים נזכר בסיפור: שר-החינוך בעבר אהרון ידלן, ביקש לכנס את חבר-הנאמנים של התיאטרון. מזכירת השר הודיעה ל-בר-שביט על מועד הפגישה: 12 בצהריים. בר-שביט הס-ביר שמועד זה בלתי-אפשרי מבחינתו. "אינן מבין?" הסבירה לו מזכירת-השר בקוצר-רוח בולט, "השר לא מתאם עימך פגישה, אלא מודיע לך על מועד הפגישה". בר-שביט ביקש לדבר עם השר. "מדוע אינך יכול להגיע לפגישה ב-12?" שאל ידלן. "מפני שאני צריך לקחת את איה מהגן ב-12:30!" הסביר שחקן ברצינות גמורה. "אם כך, הפגישה — ב-11!" קבע השר. ואכן, כל המכובדים התכנסו ב-11. ב-12:00, הביט כבוד-השר בשעונו ואמר: "שלמלה" — איה... בר-שביט זינק ממקומו והסביר שמאז שאיחר והגיע לקחת את בתו ב-13:00 ומצא אותה מתייפחת (אבא, חשבתי שכבר לעולם לא תבוא...") הוא נשבע לעצמו שתמיד יבוא ובזמן. אמר — והלך למנוש את מישפחתו.

יוזף אסאד, העולם הזה

שלמה בר-שביט איה התייפחה